

עמ"מ 1408/14

בית המשפט הצבאי לערעורים

בפני כב' הנשיא: אל"ם נתנאל בנישו

המערער: מוחמד חסן עיסא עאדי, ת"ז xxxxxxxxxxxxxx (בית אומר)
(באמצעות ב"כ עו"ד אלחאם חדאד)

נגד**המשיבה: התביעה הצבאית****(באמצעות ב"כ סרן תמר לגילם)**

ערעור על החלטת ביהמ"ש הצבאי בעופר (בפני כב' השופט רס"ן בן ציון שפר)
 בתיק מס' 1115/14 מיום 10/03/14
 (הערעור נדחה)

תאריך הישיבה: 07 ביולי 2014, ט' בתמוז התשע"ד.

החלטה

זהו ערעור הסנגוריה נגד החלטת ביהמ"ש קמא לאשר את הארכת מעצרו המנהלי של המערער למשך שישה חודשים נוספים, החל מיום 04 למרץ 2014. בצו נקבע כי העילה למעצר הינה היות המערער "פעיל גא"פ המסכן את ביטחון האזור".

מעצר זה אושר על ידי שופט ביהמ"ש קמא במסגרת הביקורת השיפוטית.

ברקע הדברים נציין כי המערער שוהה במעצר מנהלי מאז 05 ביוני 2013. עוד נציין כי בעבר הורה בימ"ש זה על קיצור צו קודם והעמידו על שלושה חודשים, ומאז כל צווי המעצר הוגבלו לתקופה זו עד לצו הנוכחי שנקבע, כאמור, לחצי שנה.

החלטה זו של המפקד הצבאי עומדת בבסיס ערעור הסנגורית, הטוענת כי המפקד הצבאי היה אמור להיות עקבי בהוצאת הצווים ולא להאריך את המעצר לתקופה כה ממושכת. עוד טענה

הסנגורית, כי המערער ציין שפעילותו חברתית בלבד, תוך מחאה שמטרתה להביא לשחרורם של אסירים שובתי רעב. על כך מוסיפה הסנגורית כי חלף זמן רב מאז נעצר המערער, מבלי שהתקבל מידע משמעותי נוסף. על כן, לטעמה הגיעה העת לקבוע כי מעצרו של המערער אינו מוצדק יותר ולהורות על שחרורו או על קיצור מהותי של הצו.

מנגד, טענה התביעה כי אורך הצו הנוכחי נומק בהרחבה בפני ביהמ"ש קמא בעובדה כי התקבל מידע מודיעיני נוסף אשר חיזק את הערכת המסוכנות והעלה צורך לעצור את המערער לפרק זמן משמעותי נוסף. על רקע הסיכון האמור, ביקשה התביעה לדחות את הערעור.

עיינתי במידע המודיעיני, ואכן התרשמתי כי יש בו לבסס מסוכנות ממשית לביטחון האזור. בניגוד לטענת המערער, אין מדובר במחאה פוליטית לגיטימית, אלא במעשים המכוונים לפגוע קשות בביטחון האזור.

לא זו אף זו, אלא שלקראת הארכת המעצר הנוכחית התקבל מידע מודיעיני משמעותי המוסיף נדבך מרכזי בהערכת המסוכנות האמורה. מידע זה בכוחו להצדיק את החלטת המפקד הצבאי להאריך את המעצר לפרק זמן העולה על זה שנקבע לצווים קודמים.

בעניין זה יש להדגיש כי קביעת תקופת המעצר המנהלי נובעת מהערכה של התקופה הדרושה לשם מניעת הסיכון, תוך עמידה במגבלות הדין. על כן, ייתכנו מצבים בהם קבלת מידע מודיעיני חדש, או נסיבות אחרות, ישנו מהותית את הערכת המסוכנות ויצדיקו הארכה של המעצר לפרק זמן העולה על זה שנקצב מלכתחילה. בנסיבות אלה, נוצר חריג לכלל לפיו ככל שמתארכת תקופת המעצר, אין מקום להוסיף ולהחזיק אדם במעצר מנהלי לתקופות ארוכות, מבלי שתתקיים ביקורת מנהלית ושיפוטית תכופה.

על רקע זה, תמים דעים אני עם ביהמ"ש קמא כי מהמידע המודיעיני העדכני עולה מסוכנות עכשווית וכי החלטת המפקד הצבאי להאריך את המעצר בשישה חודשים עומדת בדרישת המידתיות. קביעה זו נכונה גם בהתחשב בתקופת המעצר הכוללת.

לאור זאת, הנני דוחה את הערעור.

ניתנה היום, 09 ביולי 2014, י"א בתמוז התשע"ד, בלשכה. מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

נשיא

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

נתנאל בנישו 54678313-1408/14
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה